

LBRIS

We know
books

DR. ING. MAROSY ZOLTAN

**JURNALUL UNUI
CĂLĂTOR ÎN TIMP**

- volumul 3 -

ADVAYAN

DAKSHA
aventura cunoașterii

București, 2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**MAROSY, ZOLTAN****Jurnalul unui călător în timp** / Dr. Ing. Marosy Zoltan. - București : Editura

Daksha, 2019-

3 vol.

ISBN 978-973-1965-43-7

Vol. 1 : Advayan. - 2025. - ISBN 978-630-6784-03-5

821.135.1

Copyright© Marosy Zoltan**Copyright© 2025 Editura DAKSHA** - Mysterium Books srl

Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate editurii

DAKSHA.

Editura Daksha

0726.334.721

comenzi@edituradaksha.ro

www.edituradaksha.ro

Redactare: Ioana Pintilescu

Copertă: Radu Albaiu

Editor: Sorin Hurmuz

CUPRINS

Introducere	7
Nicăieri nu-i mai bine ca acasă	9
Prima zi după revenirea din călătorie	15
A doua zi după revenirea din călătorie	29
O călătorie astrală fascinantă pe Urma	68
O nouă zi pe Pământ	87
Primul contact cu oamenii după întoarcerea pe Pământ	112
Nevoia te învață - cum să îți găsești calea spirituală... ..	125
Un pas înainte, un pas înapoi	151
A doua oară e cu noroc	173
Am trăit unificarea dintre trecut și prezent	189
M-am împiedicat pe drum, iar aceasta m-a costat	199
Încă un pas către transformarea interioară	209
Trecut-prezent-viitor devine un prezent extins	223

O lecție de istorie ce mi-a amplificat fascinația pentru Akata	237
Știința mi-a oferit încă un atu necesar pentru studiile mele	252
Am descoperit că și știința de pe Pământ mă poate ajuta	264
... Vrei să fi un Advayan?	278

INTRODUCERE

Mediul oferit de planeta Akata¹ mi-a deschis setea de a cunoaște natura timpului celest. A fost o experiență fascinantă. După ce m-am întors pe Pământ, mi-a fost foarte

¹ Akata este o planetă specială, fiind inițial partea materială a unei alte planete complexe, care s-a dezvoltat pe mai multe dimensiuni paralele – numită Edna. Acest lucru a fost posibil datorită zonei în care s-a dezvoltat, în care exista un echilibru între atracția gravitațională și magnetică dintre două stele. Zona respectivă era denumită „cumus”.

Prin specificul zonei și a planetei, Edna s-au dezvoltat mai multe dimensiuni temporale, cu nivele de evoluție spirituală diferită. Chiar și cu un nivel avansat spiritual, într-un moment al istoriei lor, dimensiunea fizică a planetei s-a confruntat cu mari tensiuni interne, ce a declanșat un război de separare față de dimensiunile superioare.

După un conflict devastator, puterea armată a dimensiunii fizice de pe planeta Edna, a decis să se separe de celelalte dimensiuni subtile și astfel s-a produs o scindare masivă, cu un impact foarte mare asupra vieții și dezvoltării ulterioare a civilizației de pe respectiva planetă.

Partea fizică rămasă, cu numele „Akata”, a dezvoltat ulterior trei ramuri ale civilizației, cu orientări sociale și spirituale diferite: Amma, Toga și Sura (ultima devenită în timp majoritară și dominantă). Deși timp de zeci de ani Akata a funcționat ca o prelungire a Ednei, ea a trecut prin tensiuni permanente între civilizații și prin dificultăți de stabilizare temporală, ceea ce a făcut ca evoluția spirituală a civilizațiilor de pe Akata să fie mult mai dificilă și mai puțin armonioasă decât pe planeta-mamă (*n.ed.*).

greu să mă adaptez. Am trecut prin mai multe convulsii interioare, până am reușit să mă echilibrez. Mi-a fost foarte greu să îmi definesc identitatea, oscilând între limitarea fizică și natura unui „eu” pierdut în timp.

Evenimentele prin care am trecut m-au făcut să înțeleg că spiritualitatea se trăiește clipă de clipă. M-am străduit să continui călătoria mea către Dumnezeu, pornind de la posibilitățile pe care le-am avut la dispoziție. În toată această perioadă, am făcut eforturi mari să pun în practică atât cele învățate pe Akata, cât și să asimilez noi învățături, adaptându-mă în mediul oferit de planeta Pământ.

Studiul naturii timpului m-a condus către o altă cale decât cea oferită de cei de pe planeta Akata. Ei au evoluat prin călătorii *în timp*, ceea ce ar fi fost mai greu pentru mine pe Pământ. Căile oferite de către un înțelept mayaș mi-au deschis setea de înțelegere profundă a modului în care puteam călători *prin timp*.

Era o abordare diferită, adaptată posibilităților mele, care a creat un impact masiv asupra naturii mele subtile. Am învățat să percep timpul ca pe un fluid ce curge atât către viitor, cât și către trecut. De asemenea, am mai învățat că timpul poate fi transcens, prin capacitatea de a mă ridica deasupra naturii sale liniare, subiective.

În drumul meu către devenire, am fost ajutat de toți cei cărora nu știu cum altfel le pot mulțumi decât prin a continua să practic ce m-au învățat cu atâta dragoste.

NICĂIERI NU-I MAI BINE CA ACASĂ

După ce mi-am luat rămas bun de la echipaj și de la Sitra², am fost teleportat pe nava lui Adaii. Drumul de întoarcere a început cu procesul de revenire la ciclul biologic specific planetei Pământ. Era necesar să mă acomodez din nou cu funcțiile fiziologice specifice trupului meu fizic. Pe nava Gamateea³ am trăit diferite curgeri ale timpului, astfel că pentru toată perioada întoarcerii mele, Adaii a adaptat mediul din nava lui pentru a mă reconfigura pe frecvențele resimțite pe Pământ. Pe Gamateea, alternanța zi/noapte s-a modificat foarte mult și corpul meu nu mai avea capacitatea de a simți derularea unei zile pământene. Din acest motiv, am avut nevoie de o anumită perioadă de adaptare. Drumul de la

² Sitra este o ființă aparținând civilizației Akatryas, o cultură renumită pentru nivelul ei înalt de rafinament spiritual și pentru capacitatea de a lucra cu structuri temporale și cristaline complexe. Sitra se remarcă prin blândețe, luciditate și o inteligență profundă, îmbinând într-un mod armonios tehnologia avansată cu practicile meditative ale lumii ei. Formată ca discipolă a unui mare maestru spiritual, Sitra excelează în arta creării și modelării cristalelor, în operarea cu subfaliile temporale și în folosirea câmpurilor magnetice pentru construcții și dispozitive subtile. Prezența ei în relatare este una blândă și caldă, fiind pentru autor atât ghid, cât și companion pe drumul descoperirii spirituale și al adaptării la civilizațiile neobișnuite pe care le întâlnește. Mai multe detalii despre Sitra și rolul ei pot fi găsite în volumul al doilea (*n.ed.*).

³ Gamateea este o navă sferică uriașă, trimisă într-o misiune de scanare în zona insulei mari temporale. Avariata și atrasă treptat în câmpul insulei, ea devine un punct strategic critic, deoarece tehnologia sa extrem de avansată ar putea oferi un avantaj uriaș uneia dintre armatele aflate în conflict. O echipa formată din diverși cercetători este trimis la bord pentru a prelua datele, a stabili nava și a preveni folosirea ei în scopuri distructive. (*n.ed.*).

nava Gamateea până pe Terra a durat cam două zile, timp în care am dormit foarte mult. Mă simțeam epuizat, în primul rând emoțional.

Când am ajuns deasupra zonei unde locuiam, l-am întrebat pe Adaii de ce nu m-a teleportat. Spre uimirea mea, mi-a spus că era necesar să dau eu comanda mentală, altfel nu aș fi învățat să mă întorc la bordul navei fără ajutor. L-am privit mirat și am înțeles că el mă pregătea pentru o altă etapă a vieții mele. Fără să comentez, am urmărit să deschid raza teleportoare în mod telepatic, dar mi-a fost destul de greu. Mi-am dat seama apoi că eu învășasem să realizez saltul prin teleportare pe Akata și că natura acelor tehnici era preponderent temporală.

Energiile care se manifestă pe Pământ au o anumită armonie între spațiu și timp și este necesară o adaptare a noțiunii de deplasare. Călătoria între două planete are un impact mai mare decât își imaginează unii oameni. Fiecare planetă are o anumită gravitație, un ritm biologic specific ce este în legătură cu mișcarea de rotație în jurul axei proprii, dar și cu lumina solară care vine de la steaua în jurul căreia se află. Toate aceste particularități definesc ADN-ul ființelor umane.

După un an de peregrinări pe Akata și apoi pe nava Gamateea, a fost evident pentru mine că nu mai eram același. Tot corpul meu se transformase și intențiile mele de a face ceva sau de a mă mișca treceau prin aprecierea timpului necesar acelei acțiuni.

Fiind pe nava lui Adaii și primind de la el răspunsul că trebuia să dau eu însumi comanda de a mă teleporta pe Pământ, am fost blocat la început. Nu reușeam să mă rea-

daptez deplasării în spațiu. Pur și simplu nu știam ce să fac. Mintea mea calcula distanța față de sol și aveam tendința de a o corela cu timpul necesar în care aș fi putut face acel drum pe jos și nu cu distanța măsurabilă în metri. Practic am ajuns să corelez spațiul cu timpul după modelul de pe Akata.

În acea situație am înțeles de ce Adaii m-a rugat să dau eu comanda mentală: era necesar să aleg conștient întoarcerea pe Pământ. Am ales liber să plec și trebuia să mă întorc la fel. Adaii m-a adus pentru că asta mi-am dorit, dar și revenirea pe Pământ trebuia să fie tot o decizie personală. Prin aceasta, mintea mea era în armonie cu emoțiile și cu acțiunile corpului meu. Atitudinea lui Adaii reprezenta însăși esența învățăturilor de bază din civilizația sa: armonia deplină între spirit, suflet și corp. Când am devenit conștient de acel deziderat absolut necesar, am reușit să mă relaxez. Lăsând ca intenția mea de a mă deplasa spre sol să interfereze cu aparatura de pe navă, a apărut în jurul meu un halou luminos. În acel moment am înțeles că urma să ajung acasă.

După teleportare, am avut nevoie de câteva clipe să mă familiarizez cu împrejurimile. Abia când am recepționat transmisia telepatică de la Adaii prin care îmi transmitea că pleca înapoi către nava Gamateea, am început să realizez că totul era adevărat, era real – *mă aflam acasă!*

Mediul înconjurător, atmosfera, soarele pătrunzător și greutatea corpului îmi indicau că mă aflam din nou pe Pământ, în spațiul unde am trăit până la evenimentele care m-au dus către Akata. Instinctiv mi-am dus mâna la ochi, ferindu-mă de lumina puternică a miezului zilei. Am început să observ

diferența majoră dintre lumea aproape ireală și diafană de pe Akata și cea de pe Pământ. Cu toate că lumina oferită de cei doi sori de pe Akata era mult mai puternică, nu am simțit niciodată vreun sentiment neplăcut dacă, din întâmplare, priveam către cele două stele. Am remarcat rapid diferența datorită înțepăturilor resimțite la nivelul ochilor în prezența luminii soarelui pământean.

Am rămas câteva secunde în acel loc, privind casa din fața mea. Percepeam cum mă reacomodez cu energiile planetei Pământ. Totuși, Soarele ardea pe cer și începeam să simt că trebuie să mă refugiez în casă. Am început să transpir abundent și am simțit o sete puternică. Era un lucru nou pentru mine. Pe Akata nu am simțit niciodată sete și nu am transpirat deloc. Atmosfera de acolo, mediul, energiile vehiculate erau cu totul altfel manifestate.

Priveam cu uimire transpirația de pe mâinile mele. Era ca o amintire ce revenea lent. Am simțit cum se prelingea și pe spate, lent și sigur spre talie. Nu a fost chiar o stare prea plăcută. Mai greu a fost să controlez setea. Aveam senzația că îmi lipsește ceva, atât de acut încât observam cum mi se usucă gura de sete. Instinctul îmi cerea să fac ceva.

Am făcut un gest curajos, de a face primul pas către casă dar, o mulțime de ace m-au străfulgerat instantaneu. Am rămas încremenit pentru o secundă. Nu înțelegeam ce se petrece. Am căutat să înțeleg situația și am analizat fiecare mișcare a mea. Mi-am dat seama că trupul meu s-a mișcat din nou ca pe Pământ, dar intenția mea a fost de a mă deplasa în timp ca pe Akata. Intenția mea nu a fost în acord cu mișcarea corpului fizic. Această inadvertență m-a costat scump. În corpul meu s-a resimțit din plin bătălia dintre intenție și rigidi-

tatea corpului fizic. Cu toate că știam că sunt pe Pământ impulsul meu interior era încă obișnuit să acționeze precum pe Akata.

Sistemul nervos al trupului s-a obișnuit să primească doar o parte din impulsurile date de creier. O mare parte se transforma în impulsul unui salt temporal, ce se trimitea către dispozitivul pe care îl aveam alături de mine, instalat în aura mea subtilă. Intenția de a merge pe jos era doar pentru distanțe foarte mici. Când am sesizat cât aveam de mers până la casă, un automatism interior a trimis comanda unui mic salt în timp, pentru a mă apropia de terasă. Nemaivând acel dispozitiv care să mă ajute, întreg impulsul electric s-a concentrat pe câteva celule nervoase din trup. Acest aspect mi-a creat un disconfort foarte mare.

Am închis ochii și am revenit asupra intenției mele de a merge către casă, fiind atent la fiecare pas pe care îl aveam de realizat. Fiind preocupat să mă reobișnuiesc cu natura lucrurilor de pe Pământ mi-am dat seama că voi mai trece prin astfel de evenimente până mă voi armoniza cu noul mediu. Pășind cu greu către terasa casei, am simțit arsuri și tăieturi în tălpi. Picioarele mele s-au dezobișnuit să simtă arșița de la sol, abia în acel moment am realizat cât de mare era diferența.

Intrând în casă, am observat cu o oarecare uimire că totul părea să fie la locul lui și nu se vedea deloc că ar fi trecut prea mult timp de când aș fi fost plecat. Evident, prima dată am căutat apă. Îmi era deja greu să mai rezist senzației de sete. Am pășit greu către bucătărie și am găsit acolo apă plată îmbuteliată. După ce am băut apă și m-am liniștit, am decis să merg să mă familiarizez cu casa. Am intrat în fiecare cameră și locuința a început să prindă din nou viață.

Apoi am intrat în sufragerie și m-am așezat pe scaun.

Am închis ochii.

Întreaga experiență din călătoriile din planul astral, alături de ființele pe care le-am întâlnit mi-a deschis inima către Dumnezeu și am înțeles că viața mi s-a transformat pentru totdeauna. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru toate experiențele avute în acea perioadă. Mă simțeam răsfățat, conștientizând prezența Sa permanentă. Atunci am înțeles că drumul meu spiritual se deschidea în față; am învățat să ador natura eternă a lui Dumnezeu. Toate evenimentele la care am avut ocazia să asist nu erau altceva decât propria Sa existență. Mă gândeam la semnificația unui adevăr rostit cu ceva timp în urmă de Ahomniyakat⁴: *fiecare ființă trăiește și se dezvoltă în funcție de propriul său nivel de conștiință.*

În acest fel mi-am încheiat primul drum către sistemul solar din care făcea parte civilizația lui Nykiat⁵, care nu a fost decât începutul următoarei călătorii...

⁴ Ahomniyakat a fost un înțelept care susținea spiritual, în respectiva perioadă, curgerea timpului pe planeta Akata. El a fost cel care a susținut transformarea spirituală a civilizației de pe planetă. (n.aut.)

⁵ Nykiat este o ființă umanoidă dintr-o civilizație extrem de avansată de pe planeta Edna, o lume profund spirituală, întemeiată pe iubire, dăruire și evoluție interioară. În primul volum, autorul leagă cu el o prietenie autentică, iar Nykiat îi devine ghid, dezvăluindu-i mistere ale Universului și tradiții străvechi ale poporului său. Blând și protector, el comunică telepatic, poate susține procese subtile de vindecare și are capacitatea de a călători prin timp. Prin prezența lui, Nykiat devine unul dintre personajele-cheie care facilitează înțelegerea lumilor nevăzute și a conceptelor extinse de timp, spațiu și evoluție interioară. (n.ed.)

PRIMA ZI DUPĂ REVENIREA DIN CĂLĂTORIE

Mă aflam acasă și aveam senzația că parcă totul a rămas încremenit în timp. Am căutat să verific în ce lună și în ce zi mă aflam, dar pur și simplu mintea mea nu reușea să analizeze cronologia specifică Pământului. Când căutam să observ vremea, lumina Soarelui, temperatura, remarcam că automat calculam „unde” în timp să fac un salt temporal pentru a mă afla „acolo ca spațiu și timp unde era necesar”. Eram fascinat de modul în care reacționez la percepția timpului și realizam faptul că eram din nou pe Pământ unde trebuia să respect ritmul natural al planetei.

Eram conștient că pe Pământ contează cronologia liniară și, în concluzie, era important să știu ziua în care mă aflam. Am căutat prin sertarul biroului telefonul mobil și l-am pus la încărcat. După câteva minute am reușit să îl deschid și mi-am dat seama că mai aveam zece zile până să merg la universitate. Am respirat liniștit, era suficient timp să mă readaptez. Analizând perioada în care am lipsit, am fost uimit cât de multe lucruri am reușit să învăț în termenii timpului pământesc. În mod normal, pentru mine a trecut un an. Când am fost readus pe Pământ, a trebuit să reintru în curgerea normală a timpului, pentru ca nimeni să nu bănuiască transformarea profundă care avusese loc în mine. Deși în experiențele mele trăisem echivalentul unui an plin de evenimente, aici trecuse doar o lună. Timpul petrecut pe Akata, aproximativ un an pentru mine, era, de fapt, rezultatul unor perioade scurte trăite în mod fragmentat, de-a lungul a sute de ani, datorită salturilor temporale succesive.